

РЕШЕНИЕ

№ 1012

гр. София, 16.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 11.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **12** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по жалба на Й. Т. - гражданин на Г. срещу Решение № УП-ОХ20/13.12.2021 г. на интервюиращ орган при ДАБ при МС.

С решението, на основание чл.70, ал.1, във връзка с чл.13, ал.1, т.2 и 15 от Закона за убежището и бежанците, интервюиращ орган при ДАБ е отхвърлил молбата за международна закрила на жалбоподателя.

С жалбата и допълнения, както и в подробна писмена защита се оспорва законосъобразността на решението, като постановено при съществени нарушения на административно-производствените правила, в противоречие с материално-правните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Счита, че от ДАБ не са изпълнили указанията на АССГ в предходно решение, което е довело до ново формално отхвърляне на последващата му молба. Счита, че не са обсъдени представените от него на последното му интервю доказателства, какви ще бъдат последиците от евентуалното му екстрадиране, след ареста на бившия президент на Г. М. С., тормоза срещу семейството му и срещу бивши членове на екипа на С., всичко което предизвиквало реални опасения от преследване и страх за кандидата, предвид заеманата от него преди длъжност. Счита, че това са нови доказателства, които потвърждават опасенията му от преследване, поради политическите му възгледи и убеждения. В заключение иска съдът да уважи подадената жалба, като отмени решението и върне преписката на административния орган със задължителни указания относно прилагане нормите, касаещи международната акрила на чужденците в Република България. В хода на съдебното производство доводите се поддържат

лично от жалбоподателя и чрез адв. Д. Н., САК, назначена по реда на ЗПП.

Ответникът – интервюиращ орган на ДАБ при МС, чрез упълномощения си процесуален представител юриконсулт Й. П., в хода на производството и в подробни писмени бележки прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна. Излага съображения за законосъобразност на решението, както и че е неоснователно оплакването, че органът не е спазил указанията на АССГ. В случая чужденецът се е позовал на документи, които вече били представяни в други производства по предоставяне на международна закрила, а решенията на различни европейки служби в областта на закрилата и емиграцията касаят други лица, като молбите а закрила следва да се решават индивидуално. Счита, че от събраните доказателства по никакъв начин не може да се направи извод, че е налице опасност за жалбоподателя при завръщането му в страната на произход, точно обратното. В заключение иска съдът да постанови решение, с което да отхвърли жалбата като неоснователна и недоказана и да потвърди решението.

Прокурор Ц. от СГП дава заключение, че жалбата е недоказана.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В случая се касае до последваща молба по смисъла на §1, т. 6 от ДР на ЗУБ.

Преди нея, първоначалната молба за международна закрила е отказана с решение № 6873/09.12.2019г. на председателя на ДАБ при МС - отказал е предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на Й. Т., гражданин на Г., поради липса на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ.

Решението е потвърдено с решение №4429/04.08.2020г. по адм.дело № 14336/2019г. на АССГ и решение № 3435/16.03.2021г. по адм.дело № 12260/2020г. на ВАС на РБ.

Последващата молба на Й. Т. е подадена с рег.№УП-20296 от 02.04.2021г., с твърдения за нови обстоятелства - подадено искане от Главната прокуратура на Г. за екстрадиция на жалбоподателя, което поставя в риск неговия живот и сигурност и ситуацията в страната по произход с твърдения за преследвания на политически опоненти, включително арести, нечовешки мъчения и унижения, като някои от задържаните са починали след разпитите, а други – при неизяснени и съмнителни обстоятелства и позоваване на получена от неговите колеги, с които е бил осъден в общ съдебен процес, международна закрила и статут на бежанци в страни от ЕС. Тази молба с Решение № 7 – ОК/20.04.2021г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, на основание чл. 76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. При съдебното обжалване на това решение, АССГ, с решение № 5060/03.08.2021г. по адм.дело № 4802 по описа за 2021г. го е отменил и е изпратил делото като преписка на ДАБ-МС за изпълнение на указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на решението.

АССГ приема, че обстоятелствата във връзка с молбата за екстрадиция, решенията за предоставяне на закрила на другите лица и политическите процеси в Г. са нови и не са преклудирани от предходното решение, поради което решението за недопускането на последващата молба е неправилно. Указанията на АССГ в решение № 5060/03.08.2021г. са следните: „Новите обстоятелства, подкрепени с писмени доказателства следва да бъдат допуснати до редовно производство по предоставяне на закрила, в което да бъдат разгледани и преценени относно наличието на основания за предоставяне на международна закрила по компетентността на ДАБ на МС. При разглеждането на последващата молба в общото производство по ЗУБ следва да се

обсъдят новопредставените документи– искането за екстрадиция, решенията за предоставяне на статут на бежанец на другите участници в съдебното производство и политически съратници на жалбоподателя, напуснали Г., справката за ситуацията в Г., да се направи оценка действията срещу политически опоненти съставляват ли преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 и ал. 5 от ЗУБ, действията на грузинските власти спрямо Й. Т. съставляват ли преследване по политически причини по смисъла на цитираните разпоредби, съществува ли опасност за живота и здравето на жалбоподателя, изложен ли е той на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унизително отнасяне или наказание при връщане в страната по произход.“. По данни на деловодната система на АССГ делото като преписка за изпълнение на указанията по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на решението, е връчено в ДАБ на 09.08. 2021г.

Във връзка с горното решение жалбоподателят е регистриран в ДБ-МС с подадена от него молба за закрила с вх.№ РД 09-2253/23.11.2021г., която е предмет на настоящото решение.

С обжалваното Решение № УП-ОХ20/13.12.2021 г., в ускорено производство интервюиращ орган при ДАБ е направил извод за явна неоснователност на подадената молба за закрила и че чужденецът не е обосновал наличието на риск за неговия живот или свобода в държавата му по произход по смисъла на закона. Органът не приема, че новооткритият факт, касаещ искането за екстрадиция на чуждия гражданин, представлява ново доказателство, въз основа на което да се приеме, че за него са настъпили относими към предоставянето на международна закрила по реда на чл.8 и чл.9 от ЗУБ обстоятелства, тъй като искането за екстрадиция се основава на вече разглежданите и преклюдираните факти и обстоятелства, касаещи събитията в периода 2005г.-2016г. и въпреки, че е нововъзникнало, не съдържа информация, въз основа на която да се приеме, че към настоящия момент или в бъдещ период лицето може да подлежи на преследване в Г.. Посочва и че резултатът от процедурата по екстрадиция няма пряко отношение към провежданата по ред на ЗУБ процедура за това дали по отношение на кандидата са налице основателни опасения от преследване или реална опасност от тежки посегателства, тъй като същото се извършва в производство по реда на ЗУБ. Според АО производството по молбата за предоставяне на международна закрила не е обвързано и няма отношение към производствата по реда ЗЕЕЗА. Що се отнася до представените от молителя документи, посочващи предоставянето на международна закрила в страни - членки на ЕС, на лица, с които е извършвал съвместна дейност и с които е бил обвиняем в един процес АО се позовава на чл.10, § 3, буква „а“ от Директива 2013/32/ЕС на ЕП и Съвета на Европа, транспониран в чл.73 от ЗУБ за индивидуално разглеждане на молбата за закрила, на база събраните доказателства по конкретния случай и няма обвързващ характер по отношение на преценката на други молби за предоставяне на международна закрила, подадени пред компетентните национални органи в други държави-членки. Именно във връзка с преценката на индивидуалната молба за международна закрила следва да се посочи наличието на индивидуални особености в бежанската история, касаещи производството по молба за международна закрила на молителя. В случая не можело да се приеме, че за грузинския гражданин, който е осъден по едно единствено обвинение (срещу Д. А. са образувани и други дела, както и всичките негови колеги- по няколко образувани наказателни дела), са налице релевантни обстоятелства за предоставяне на международна закрила, произхождащи единствено от съпоставянето

с основание наличието на вече предоставена закрила на територията на ЕС на лица, с и за които той е работил в Г.. За другите лица са налице обстоятелства, които коренно променят фактите и обстоятелствата около всяка една молба за международна закрила и извеждат необходимостта именно от индивидуална оценка по основателността им. В заключение АО приема, че същите доказателства за съмишлениците на жалбоподателя не извеждат необходимост от предоставяне на международна закрила на молителя. Интервюиращият орган е отхвърлил като неотнормими към личното положение на жалбоподателя наведените в последващата молба обстоятелства относно личността, ареста и цялостното положение на бившия грузински президент М. С.. В хода на административното производство според органа не са се установили факти и обстоятелства, които да обуславят необходимост от предоставяне на бежански статут на Й. Т.– действия на преследване или тежки посегателства, както и бъдещ риск от такива. Твърденията на молителя не съдържали информация за осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл.8, ал.1-5 от ЗУБ, както и риск от бъдещо такова. а чуждия гражданин се установяват положителните предпоставки и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл.8, ал.7 и 8 от ЗУБ. Искането на чужденеца в частта му за предоставяне на бежански статут следва да бъде отхвърлено като явно неоснователно. Намерено е и, че за Т. Й. не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1 от ЗУБ – не е изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, изтезание, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, тежки заплахи срещу живота или личността му като цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Кандидатът изрично е посочил, че не му е оказвано насилие и не е напуснал Г. поради наличието на военни действия или природни катаклизми, а събраните по преписката доказателства според АО не свидетелстват за риск от тежки посегателства в бъдеще. В приключилото административно производство не се установява чуждият гражданин да е заплашван и в страната си по произход да подлежи на непропорционално наказание или санкция. По отношение на принципа на чл.4, ал.3 от ЗУБ интервюиращият орган се е позовал на приетото по предишните административно и съдебни производства, че жалбоподателят не е бил подложен на преследване или тежки посегателства по смисъла на ЗУБ и в бъдеще не са налице основателни опасения от преследване или реална опасност от тежки посегателства, като в настоящото производство не се установявали никакви нови обстоятелства, установяващи противното. След извършена преценка на актуалната обстановка в Г. по приложената справка с вх.№ МД-498/05.10.2021г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ – МС, според АО към момента на територията на Г. не е налице въоръжен конфликт по смисъла, заложен в международното право и правото на ЕС. Според органа представените от молителя статии, касаещи задържането и положението на бившия президент, не посочват наличието на съществено изменение на положението в Г. спрямо информацията в справката от 2019г., посочена в предходното, приключило с влязло в сила решение, касаещо молбата за международна закрила на чуждия гражданин. Съпоставката на положението с това от 2019г. е, че не се наблюдава трайна или коренна промяна в политическата позиция и политика на управляващото правителство, включително и по отношение на високопоставени служители от правителството на С., като задържането на бившия президент, въпреки, че е ново обстоятелство, не е пряко относимо към положението на молителя, като издирването

от страна на грузинските власти не е политически мотивирано. Общата обстановка на територията на Г. не предполага според ответника наличието на обстоятелства, релевантни за предоставяне на хуманитарен статут на чуждия гражданин. Интервюиращият орган е направил и констатациите, че за чуждия гражданин не са налице предпоставки да получи международна закрила, тъй като в молбата не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване, същевременно подавал настоящата последваща молба за закрила единствено с цел да забави или да затрудни изпълнението на принудителната административна мярка „връщане“ по реда на ЗЧРБ или екстрадиране в Г. по реда на ЗЕЕЗА. Заклучава, че молбата на Т. Й. за предоставяне на международна закрила е явно неоснователна, по смисъла на чл.13, ал.1, т.2 и 15 от ЗУБ, и като такава следва да бъде отхвърлена в ускорена процедура в производството по общия ред.

В хода на съдебното производство жалбоподателят представя статии от 2021г. и 2022г., относно водени срещу бивши членове от екипа на президента С. специализирани акции, с цел да се спласи опозиционната партия в Г., за която е работил. Представено е и заявление от дъщерята на жалбоподателя, заверено и преведено, затова че на два пъти – през 2012г. и през 2019г., че е ограбен домът ѝ, като има основателни съмнения, че формално образуваните преписки не са дали никакъв резултат и целенасочено се игнорират.

След приключване на устните състезания и обявяване на делото за решаване е представено решение № 136/11.05.2022г. на Апелативен съд С. по възивно частно наказателно дело № 202111000601230 по описа за 2021г., на основание чл.20, ал.1 от ЗЕЕЗА, с което се потвърждава решение на СГС от 30.09.2021г., с което е отказана екстрадиция на грузинския гражданин Й. Т. във връзка с искане на Република Г. – Главна Прокуратура Република Г. под № 13/4285 от 29.01.2021г. за предаване на лицето за изтърпяване на наказание „лишаване от свобода“, наложено на 14.03.2014г. от наказателен съд в [населено място], Република Г. и е отменена мярката за неотклонение „гарантия“, което решение е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

При така установените факти, съдът обосновава следните правни изводи:

Оспореното решение е съобщено на жалбоподателя на 14.12.2021г., а жалбата срещу него е подадена на 20.12.2021г. - в преклузивния срок по чл.84, ал.2 ЗУБ, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

1) Процесуални нарушения

В случая с решение № 5060/03.08.2021г. по адм.дело № 4802 по описа за 2021г. съдът е дал указания разглеждането на последващата молба да е в общото производство по ЗУБ. Делото като преписка, с решението с указанията, е получено в ДАБ на 09.08.2021г., обжалваното решение е постановено от интервюиращ орган на 13.12.2021г. Съгласно посочената като правно основание разпоредба на чл.70, ал.1 от ЗУБ при наличие на основания по чл. 13, ал. 1 в срок до 14 работни дни от регистрацията на чужденеца интервюиращият орган може да приложи ускорено производство, като вземе решение за отхвърляне на молбата като явно неоснователна. В настоящия случай не са били налице основанията за прилагане на ускореното

производство, предвид изтеклите срокове, а така също и защото не са били налице посочените в решението хипотези на ЗУБ в чл.13, ал.1: т.2 – напротив, молителят посочва причини за основателни опасения от преследване, свързани с арестуването на бившия президент С. и евентуални последици при екстрадирането му в Г., заявен тормоз срещу семейството и бившите членове от екипа на С. след ареста му и наведени опасения от преследване и страх – и т.15 – няма данни срещу жалбоподателя да са предприети някои от изброените в нормата принудителни мерки, видно и от мотивите на решението по искането за екстрадиция, съдът не е намерил за необходимо да изчака приключване на производството по последващата молба, за да се произнесе по искането за екстрадиция. В този смисъл не може да се приеме, че молбата е подадена, за да осуети изпълнение на ПАМ по ЗЧРБ. „Осуетяване“ на искане за екстрадиция по реда на ЗЕЕЗА, не е сред основанията, изброени в разпоредбата на чл.13, а.1, т.15 от ЗУБ за явна неоснователност на последваща молба. Освен това, съгласно окончателното решение на САС, потвърждаващо това на СГС, екстрадицията е отказана и няма как да бъде осуетена с молбата за закрила.

2) Нарушение на материалния закон

При разглеждането на молбата не са изпълнени указанията, дадени в съдебно решение № 5060/03.08.2021г. на АССГ.

И в настоящото решение АО продължава да приема, че искането на Генералната прокуратура на Г. за екстрадиция на жалбоподателя не представлява ново доказателство и че производството по екстрадиция няма пряко отношение към провежданата процедура по реда на ЗУБ. Напротив, в решението си АССГ изрично е приел, че „искането за екстрадиция е ново обстоятелство и ново писмено доказателство, което доказва интерес на грузинските власти, конкретни действия и намерение за връщането на Т. в Г.. В административната преписка се съдържат и данни, че жалбоподателя не е снет, а е обявен за издирване с цел арест и последваща екстрадиция по искане на И. Т., издадена е червена бюлетина № А – 7637/12-2012.“

Настоящият състав на АССГ не се съгласява с довода на ответника, че процедурата по екстрадиция няма пряко отношение към провежданата по ред на ЗУБ процедура за това дали относно кандидата са налице основателни опасения от преследване или реална опасност от тежки посегателства, тъй като същото се извършва в производство по реда на ЗУБ. От една страна АО не е обсъдил по същество в мотивите си искането за екстрадиция на Прокуратурата на Г. и отказът на българския съд, приемайки, че същите почиват на факти и обстоятелства, преклудирани в предходното производство, докато с решението си АССГ е дал указание за обсъждането им по същество. По отношение на извода, че в отказа за екстрадиция на СГС е прието, че престъплението, за което се иска предаването на молителя не било политическо и позоваване на решението на ДАБ по първата молба за недоказаност на твърдението, че антикорупционна дейност и борба с организираната престъпност са причини за преследването му от новоизбраните власти, той не съответства на решаващите мотиви в решенията на СГС и САС (по късно представено). За да откаже екстрадицията, СГС и САС приемат, че оценката на доказателствата по

случая не е еднозначна и отхвърляща по един категоричен начин съмненията за политическа мотивираност на процеса срещу Т.. Същият е заемал високопоставена длъжност в правителството на президента С. и като такъв е бил осъден по едно обвинение с още трима грузински граждани, на две от които в Република У. е предоставен статут на бежанци, като те са му били съпроцесници и са осъдени за едни и същи факти по делото. Наказателният съд е отчел и отказаната екстрадиция от съда в Гърция на Д. А.. Също е взето предвид писмото на М. С. до министър председателя на РБългария, в което съобщава, че властите в Република Г. използват системата за наказателното правосъдие като политически инструмент, че съдебната власт в Г. е лишена от независимостта и безпристрастността си, че няколко европейски държави са отказали екстрадиция на правителствени служители в Г., много от тях са предоставили убежище, и че делото срещу Т. има политически характер. В решението на САС, представено след приключване на устните състезания по настоящото дело, е посочено и приобщено писмо на Председателя на Комисията по правата на човека, вероизповеданията и жалбите на гражданите в Република България до Президента на РБългария, в което се посочвало, че много грузински политически емигранти са получили вече убежище в други страни от Европа и Америка и се изразява опасение, че поради усложняването на международната ситуация опасността за живота на Т. със сигурност може да е нараснала. САС се е позовал на справка относно правата на човека, гражданските и политическите права в Г., изготвена от МВНР, м.май 2021г. съгласно която според доклада на Държавния департамент на САЩ за 202г. най-значимите проблеми, свързани с правата на човека, включват сериозни проблеми с независимостта на съдебна власт, както и задържанятията и разследванията, които се считат за политически мотивирани. Подробно са разгледани и други справки относно ситуацията в Г.. САС е споделил преценката на СГС, че не могат да бъдат игнорирани данните за смяна на политически управляващата партия в Г., съчетано с извършени спрямо опозиционната и и предходно управлявалата партия арести и наказателни производства спрямо десетки високопоставени служители на предходната администрация, както е и Т., данните за сериозни проблеми с независимостта на съдебната власт, предоставянето на статут на бежанци на двама от съпроцесниците на Т., отказ да се екстрадира от съседна държава съпроцесник на жалбоподателя, както и промяна на ситуацията в страната на произход, данни за преследване на политически опоненти чрез съдебната система, задържане на основния опозиционен политически опонент, САС заключава, че политическата реалност в страната прави опасенията на исканото за предаване лице за саморазправа с него напълно обосновани и вероятни. Убеждението на САС е, че евентуалното уважаване на поисканата екстрадиция би могло да доведе до риск от преследване и наказване на исканото лице по политически причини, което води след себе си до риск положението му да бъде утежнено и влошено. Налице са според съда достатъчно данни, даващи основание да се направи не хипотетична, а реална преценка, че е налице опасност при екстрадиция по отношение на Т. да не бъдат спазени негови основни политически и човешки права, свързано с изпълнение на наложеното му наказание, съгласно изискванията на

международното право.

Горната обоснована преценка на съдилищата по отношение на екстрадицията на жалбоподателя не може да не бъде отчетена и от съда в производството по разглеждане на молба за закрила, доколкото същата е категорична, че екстрадицията на Т. в Г. би могло да доведе до риск от преследване и наказването му по политически причини, което води след себе си риск положението му да бъде утежнено и влошено. Макар и постановени в друго производство, различно от производството по ЗУБ, съдебните решения в производството по ЗЕЕЗА почиват на обсъдени относими към бежанската история и ситуацията в страната на произход на жалбоподателя факти и обстоятелства – политическата ситуация в страната на произход, данни за преследване на политически опоненти чрез съдебната система, образуване на дела и арест, включително и на лидера на опозицията, риск от саморазправа с лицето и неспазване на правата му при изпълнение на наказанието. Това от своя страна има пряко отношение при разглеждане на твърденията на кандидата за страх от преследване в страната му на произход, като преследването по политически причини е от значение за преценката за предоставяне на международна закрила. Опасенията от политическа разправа и липса на гаранции за спазване на правата на кандидата при изпълнение на наложеното му наказание в страната на произход, при спазване на основни права на лицето, са възможни основания за предоставяне на статут на бежанец.

В приложената към преписката справка от 05.10.2021г. за ситуацията в Г., се споменава за завръщането на С. и арестът му, като не се споменават подробности за отношението на властите, единствено се посочва, че управляващата партия е обвинявана от критиците в използване на наказателно преследване, за да наказва политически опоненти и журналисти. Независимо от правилността на извода на решаващия орган, че съгласно актуалната обстановка в Г. не е налице въоръжен конфликт по смисъла на международното право, същият орган не е изяснил относимият към последващата молба и указанията на съда въпрос, а именно арестът и положението на С. и привържениците му, твърденията за политическа разправа с опоненти на управляващата партия и съратници на бившия президент, нарушаване на права при изпълнение на наказанията.

В съвсем наскоро приета Резолюция на Европейския парламент - от 15 февруари 2023 г. относно положението с бившия президент на Г. М. С. (2023/2543(RSP)) са взети предвид задържането на бившия грузински президент през октомври 2021г., задочното му осъждане, неговите твърдения, че обвиненията са политически мотивирани, рязкото влошаване на здраве на М. С. при изпълнение на присъдата му в грузински затвор, токсикологичен доклад за наличие на тежки метали и патологични симптоми, съответстващи на отравяне с тежки метали при престоя му в затвора и други медицински доклади за състоянието му, многократно отправените от него искания да бъде преместен в чужбина, за да получи подходящо медицинско лечение; отхвърлените от грузинските органи многобройните публични призови да освободят М. С. и да му позволят да се лекува извън страната; като има предвид, че грузинските органи са отхвърлили искания от членове на

Европейския парламент, международни експерти и дори обществения защитник на Г. за посещение на М. С. в затвора; като има предвид, че на няколко пъти високопоставени длъжностни лица от управляващата партия в Г. са направили неприемливи изявления относно здравето и положението на бившия президент С.. При тези факти и обстоятелства в резолюцията е изразена загриженост относно влошеното здравословно състояние на бившия президент М. С. и неадекватната реакция на грузинските органи до момента и че третирането на затворници като бившия президент С. е показател за ангажираността на грузинското правителство към европейските ценности, призовава се да бъде освободен и да получи подходящо медицинско лечение извън страна по хуманитарни причини и като средство за намаляване на политическата поляризация; подчертава се, че в условията на политически климат в Г., който вече е изключително поляризиран, продължаващото задържане на М. С. само задълбочава разрыва между правителството и опозицията и подкопава общественото доверие в демократичните институции; изтъква се и, че случаят с М. С. още повече показва колко е важно да се осъществи истинска реформа на съдебната система.

Като се вземе предвид приетата резолюция на ЕП и съображенията, по които е взета – обстоятелствата около процеса, ареста и пребиваването на С. в затвора и третирането на затворниците като него, както и установените в решенията на СГС и САС факти и обстоятелства и изводът, че екстрадицията на жалбоподателя би довела до риск от преследване и наказване на Т. по политически причини, а също и отказаната екстрадиция от Гърция на друг грузински гражданин от същия процес като жалбоподателя и предоставени бежански статuti от друга държава на част от тези лица, разгледани в съвкупност и в контекста на твърденията на молителя в молбата му и приложените доказателства, правят извода на интервюиращия орган в обжалваното решение за явна неоснователност на последващата молба за закрила за необоснован. Не се подкрепя от данните по делото категоричният извод на органа, че за Т. не налице какъвто и да било риск за неговия живот или свобода в държавата му по произход. Категоричното изключване от АО на опасността жалбоподателят да бъде преследван по политически причини и да не бъдат спазени правата му при изпълнение на наказанието, без това да почива на анализ на наведените факти и обстоятелства, съдът намира за неправилно. Напротив, от всичко изложено и като се отчете положението на арестувания С., следва обратен извод, такъв какъвто са направили СГС и САС в решенията от 30.09.2021г. и 11.05.2022г. Следва да се има предвид, че органът не е обсъдил наведените от жалбоподателя твърдения за тормоз над семейството му и опасността от преследване и третиране по политически причини, при актуалната ситуация в Г., след ареста на М. С..

Като е допуснал горните нарушения на процесуалния и материалния закон АО е постановил незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено. На основание чл. 85, ал. 2 от ЗУБ съдът намира, че следва да върне преписката на председателя на ДАБ за постановяване на ново решение по молбата на Й. Т. съобразно мотивите на настоящето решение и при спазване на следните указания: 1. Обсъждане на всички изложени от лицето причини за

страх от преследване, включително и предвид влязлото в сила решение за отказ за екстрадиция, както и приетата Резолюция на ЕП; 2.Изследване на въпроса за отношението на властите към привържениците на М. С. и опозицията на управляващата партия, изпълнение на наказанията и прилагане на актуална справка конкретно за това; 3. Обсъждане на представените пред съда доказателства и вземането им предвид при разглеждане на бежанската история на кандидата.
Воден от изложеното и на основание чл.85, ал. 2 от ЗУБ, Административен съд София – град, 6-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № УП-ОК 20/13.12.2021 г. на интервюиращ орган при ДАБ при МС.

ИЗПРАЩА административната преписка на председателя на ДАБ при МС за постановяване на ново решение по молбата за международна закрила на Й. Т., съобразно указанията с настоящото решение.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: